

Francesc Vicent Garcia. Segle XVII.

A UNA HERMOSA DAMA DE CABELL NEGRE QUE
ES PENTINAVA EN UN TERRAT AB UNA PINTA DE
MARFIL

Ab una pinta de marfil polia
sos cabells de finísima atzabeja,
a qui los d'or més fi tenen enveja,
en un terrat, la bella Flora, un dia;

entre lo dolç combat que ab estremada gràcia
aquestos dos contraris mantenien,

que el cor, enamorat, se m'alterava,
i, temer³/₄s d'alguna gran desgràcia,
de perdre'ls tregues ganes me venien.